

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15998/2025
05.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Миљуш, председника већа, Јасмине Стаменковић, Владиславе Милићевић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Ђурица, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., Град ..., чији је пуномоћник Зоран Цветковић, адвокат у ..., против туженог ББ из ..., Град ..., чији је пуномоћник Вељко Перовић, адвокат у ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 268/25 од 05.06.2025. године, у седници одржаној 05.12.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 268/25 од 05.06.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог, изјављена против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 268/25 од 05.06.2025. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Крушевцу П 4049/20 од 19.11.2024. године делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца па је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати и то на име претрпљеног страха износ од 60.000,00 динара и на име душевних болова због повреде части и права личности износ од 60.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 19.11.2024. године као дана пресуђења па до коначне исплате. Одбијен је тужбени захтев тужиоца за исплату накнаде нематеријалне штете преко износа досуђеног ставом првим изреке и то за износ од 60.000,00 динара на име претрпљеног страха и износ од 20.000,00 динара на име душевних болова због повреде части и права личности, са законском затезном каматом. Тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 302.100,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до коначне исплате.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Гж 268/25 од 05.06.2025. године одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда Основног суда у Крушевцу. Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио благовремену ревизију по основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку због погрешне примене материјалног права, из свих разлога предвиђених наведеном законском одредбом.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Према разлозима побијане другостепене пресуде, тужиоцу је досуђена накнада нематеријалне штете применом одредбе члана 200. став 1. Закона о облигационим односима за претрпљени страх и душевне болове због повреде части и права личности. Основ досуђене накнаде је штета коју је тужени причинио тужиоцу у штетном догађају описаном у првостепеној пресуди, док је висина одмерена према утврђеним трпљењима тужиоца, оценом налаза и мишљења вештака судско-психијатријске струке. Наводима ревизије оспорава се утврђено чињенично стање и оцена доказа, из ког разлога се не може изјавити изузетно дозвољена ревизија предвиђена одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Стога не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Ревидент ни не указује на неуједначеност судске праксе, нити је по посматраном правном питању, имајући у виду садржину примењеног материјалног права у побијаној пресуди, потребно ново тумачење права.

Из наведених разлога Врховни суд није дозволио одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној.

У складу са изнетим одлучено је као у ставу првом изреке, применом одредбе чл. 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије туженог, у смислу одредбе члана 410. став 2. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда, донете у парници о спору мале вредности, ревизија није дозвољена. Споровима мале вредности, према одредби члана 468. став 1. ЗПП, сматрају се спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Вредност предмета спора у конкретном случају износи 200.000,00 динара. Следи да против одлуке другостепеног суда донете у овом спору мале вредности ревизија није дозвољена.

У складу са изнетим Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке, применом одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Татјана Миљуш, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић